

عنوان مقاله:

سنجش و تحلیل تأثیرات گسترش شهرنشینی بر محیط زیست شهری با استفاده از مدل های سلسله مراتبی saw و topsis (مطالعه موردی: زابل)

محل انتشار:

کنفرانس سالانه علمی - تخصصی عمران، معماری، شهرسازی و علوم جغرافیا در ایران باستان و معاصر (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

خدارحم بزی - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه گلستان

صدیقه سرگلزایی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری گروه جغرافیا دانشگاه زابل

حسنعلی روا - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد واحد زاهدان

خلاصه مقاله:

جمعیت شهرنشین روز به روز به دلایل مختلف مهاجرتی افزایش پیدا می کند که این امر باعث می شود تا مدیران و برنامه ریزان شهری با تدبیری ویژه در پی رفع نیازهای شهرنشینان باشند. از آنجا که هر شهر ظرفیت و گنجایش خاصی برای شهرنشینان خواهد داشت. بنابراین محیط شهری در برابر سیل عظیم جمعیت انسانی زانو خم کرده و برای پاسخ به نیازهای ساکنانین درمانده خواهد ماند. همین امر موجب شده که فشاری مضاعف بر محیط زیست شهری وارد شده و مشکلات عدیده ای از جمله ترافیک سنگین، عدم ارائه امکانات و تسهیلات مناسب برای شهروندان، بیکاری، بزهکاری، جنایت و .. را در پی خواهد داشت. اینجاست که باید برنامه ریزان شهری، مدیران شهری و دولت با برنامه ای دقیق سیاست های توسعه پایدار شهری را دنبال کرده تا بتوانند محیط زیستی با کیفیت مطلوب را برای ساکنین شهرها مهیا سازند. تلاش اصلی در این پژوهش شناسایی تأثیرات گسترش شهرنشینی بر محیط زیست شهر زابل می باشد. روش تحقیق توصیفی - تحلیلی می باشد و جمع آوری اطلاعات به صورت کتابخانه ای و میدانی صورت گرفته است. نتایج حاصل از پرسشنامه در چارچوب بحث نظری تحقیق و به کمک مدل های تحلیل سلسله مراتبی (SAW و Topsis) مورد تجزیه و تحلیل گرفت. نتایج تحقیق نشان می دهد که در بین تأثیرات گسترش شهرنشینی، شاخص گسترش بیکاری با 267/0 و شاخص افزایش حاشیه نشینی با 224/0 بیشترین تأثیر را داشته است. در حالیکه گسترش شهرنشینی کمترین تأثیر را بر روی شاخص آلودگی صوتی با 172/0 داشته است.

کلمات کلیدی:

شهرنشینی، محیط زیست شهری، تأثیرات، مدل های سلسله مراتبی saw و topsis

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/521082>

